

1812) er vedligeholdt i Lovforslaget, og paa Grund af den Bigtighed, som det har for Krigsmagten uden Dom at kunne bestemme Straffe, der ikke ere ganske ubetydelige, da det under flere Forhold medfører Banffeligheder eller Besvær at sammenkalde en Krigsret, hvor Grændsen neppe sættes lavere. Dette Forflag har efter de indvundne Erfaringer heller ingen Betænkelse, naar de betydligere Straffearter alene forbeholdes Jurisdictionsscheferne samt ligestillede overordnede Befalingsmænd, og der med Hensyn til enhver ikke ganske ringe Straf gives Ret til at begjære Sagen henviist til Domstolene. Flere fremmede Love tilstede endog at anvende uden Dom meget større Straffe; i Norge kan der paa saadan Maade bestemmes Fængsel paa Bånd og Brød indtil 30 Dage og andre Fængselsstraffe af tilsvarende Strengbed, jfr. norsk militair Straffelov af 23de Marts 1866 § 172 og Disciplinarreglement for den norske Armee af 5te Juli 1867 § 16.

I de allerfleste fremmede Stater gives der for den, hvem en Straf uden Dom er tilkjendt, ingen Ret til at undgaae denne ved at begjære Sagen henviist til Rettergang. Dette er saaledes ogsaa Tilfældet i Sverrig, hvor der vel kan begjæres Rettergang, men uden at Straffens Fuldbyrkelse derved kan udsættes eller standses, jfr. Disciplinaranordning af 11te Juni 1868 § 44. I Norge, hvor der endog findes en Grundlovsbestemmelse for, at ingen Straf kan paalægges uden Dom, skjælnes der i denne Henseende mellem Straf efter Vedtagelse og Reverselse. Denne sidste, som bestaaer enten i de almindelige Disciplinarmidler eller i Berøvelse af almindelig Fritid (en Slags Caserrearrest) i indtil 21 Dage og simpel Arrest i indtil 10 Dage, kan ikke undgaaes ved at begjære Dom, hvorimod der kun paa sædvanlig Maade kan klages til høiere Forefatte, jfr. Disciplinarreglementer for Armeen og for Marinen af 5te Juli 1867.

Heri Landet har det derimod stedse, ialtsald i meget lang Tid, været Reglen, at ingen Straf maa udføres, naar den, hvem den er tilkjendt, begjærer Krigsret afholdt, da Sagen under disse Omstændigheder skal overlades til dennes Afgjørelse. Kun i Felten

og i beleiret Fæstning samt i Krigsskibe paa Togt er der gjort Undtagelse fra denne Regel, jfr. Resol. 4de April 1848 § 10 og Reglement af 1849 om Straffemyndigheden ombord § 16.

Lagtet nu ganske vist meget væsentlige Grunde tale for at følge det System, som i Henseende til det saaledes berorte Spørgsmaal er gjældende næsten overalt i Udlandet, troer man dog ikke, da en modsat Grundsatning i lang Tid har været gjældende her i Landet, at burde bringe det i Forflag til Indførelse nu. Man troer tværtimod at burde bevare den hidtil gjældende Tilstand som Hovedregel og derfor kun gjøre enkelte Undtagelser, som maae være begrænsede ved deres Diemed. En saadan Undtagelse fra Hovedreglen bør da for det Første, saaledes som det allerede nu er Tilfældet, dannes af Forholdene i Felten, hvorunder ogsaa henregnes beleiret Fæstning, samt ombord i et Krigsskib paa Togt. Under disse Forhold er det altid vanffeligt, jevnlig endog umuligt, at samle en Krigsret, og i Felten kunne høiere Hensyn medføre, at der ikke kan blive den fornødne Tid og Ro til en Domsbehandling, medens Straf dog ikke kan undlades. Naar det dernæst maa erkjendes, at en af Grundene til overhovedet at indrømme en Myndighed til Straf uden Dom er Hensynet til, at det er af Bigtighed for Krigsmagten at undgaae de Ulemper, som vilde følge af, om der endog angaaende hver enkelt Bagatelfag skulde holdes Ret, synes det at være i god Overeensstemmelse hermed, naar der ikke gives Ret til at forlange Domsbehandling i de Sager, der ere af saa ringe Betydning saavel for det Hele som for den Enkelte, at den Ulempe og det Besvær, som en sliq Behandling medfører, maae betragtes som det Overveiende. Grændsen i denne Henseende har man tænkt sig passende at kunne sætte ved Bagtarrest i 6 Dage eller en anden Fængselsstraf af lige Størrelse (jfr. § 47), dog heri ikke medregnet Fængsel paa Bånd og Brød, der i det almindelige Dømmeme er saa tilde seet, at der bør indrømmes Ret til at begjære Sagen under søgt. Efter disse Regler vil saaledes under fredelige Forhold den nuværende Tilstand bevares overalt, hvor der er Tale om Andet